

[Energiministeren]

i oliehandel, hvor regeringen fortsat er af den opfattelse, at et direkte engagement i distributionsvirksomhed og handel i forhold til enkeltkunder ikke er en naturlig opgave, og derfor kan vi naturligvis med den fornødne alvor se på de muligheder, der er for, at risikoen i forbindelse med statens anvendelse af forkøbsret for dansk produceret olie kan spredes og blive mindst mulig. Der forestår stadig væk undersøgelser, som jeg også vil gå ind i en vurdering af, men jeg tror ikke, at hr. Poul Nielson uden videre finder støtte for det synspunkt, som han fremførte sidste efterår, og som jeg forstår stadig trives hos ham.

Det, som hr. Poul Nielson har tilført af positivt i dag, er efter min mening selve den bredde omkring det dagsordensforslag, som er fremsat, og den vilje, der så tydeligt også fra hr. Poul Nielsens side er lagt for dagen med hensyn til, at der skal etableres den fornødne parlamentariske bredde om at løse de påtrængende problemer.

Hr. Lennart Larson, fru Annelise Gotfredsen og andre – bl.a. hr. Emmert Andersen – har været inde på de ubestridelige problemer, der er ved gasprojektet. Jeg skal bekræfte, at regeringen ser med alvor på disse problemer, og at vi arbejder meget målbevidst på at finde de løsninger, som vil være påkrævet.

Jeg tror ikke, at der er noget forkert i, at vi, også i debatten i dag, understreger, at dette projekt ikke kommer hjem af sig selv, men det er vigtigt at føje til, at hvad angår de forhold, vi bliver kendt med undervejs, må vi løbende tage beslutning om, hvordan vi kan justere projektet på en sådan måde, at vi kan have den bedst mulige økonomi. Jeg føler mig stadig overbevist om, at et samarbejde mellem det statslige selskab D.O.N.G. og de regionale selskaber, der hver har deres opgaver og hver deres fortrin i en sådan opgavefordeling, er nødvendigt, for at det kan lykkes.

Hr. Riishøj fra SF var inde på forskellige generelle energipolitiske problemer. Det skal jeg ikke gå ind på, fordi det er synspunkter, vi kender, og som SF står for, og som for så vidt efter min opfattelse er i udkanten af temaet i dag, som jo vedrører D.O.N.G.s økonomi.

Jeg vil benytte lejligheden til at tilbagevise de synspunkter, hr. Riishøj fremførte om, at

udskiftningen i D.O.N.G. har noget at gøre med, at regeringen ikke skulle være enig i de synspunkter, ledelsen af D.O.N.G. fra tid til anden har fremført. Jeg har tilbagevist det tidligere, og jeg gør det igen i dag.

Fru Lone Dybkjær havde nogle, synes jeg, værdifulde betragtninger med hensyn til, hvordan man skal vurdere lånoptagelsen i et selskab af denne karakter og med det lange perspektiv, der er for dets virke. Fru Lone Dybkjær fremførte ønsket om, at der i højere grad kunne være plads for konstruktive forslag med hensyn til, hvordan de praktiske ting i forbindelse med afsætningen kunne klares. Det er jeg enig i.

Fru Lone Dybkjær nævnte f.eks. – jeg opfattede det som et eksempel på tænkning i den retning – at man for at fremme afsætningen af naturgas kunne overveje muligheden af, at kunden kunne leje anlæg i stedet for at skulle gå ind i en anskaffelse med de kapitalovervejelser, det fører med sig. Den slags tanker synes jeg er nyttige, og jeg tror, der er brug for, at man anlægger en forretningsmæssig tankegang i selskabets ledelse såvel som i regionerne, fordi det er et overordnet formål i denne tid, at der hurtigt sker en opbygning af naturgasmarkedet i overensstemmelse med de planer, som har ligget.

Vi ved, at dér, hvor naturgassen i dag er til rådighed, er der ganske god tilslutning fra husejere. Det er typisk, at cirka halvdelen af de husstande, som har mulighed for at tilslutte sig, også har gjort det, og det er nogenlunde det samme billede, hvad enten vi ser på den ene eller den anden af de regioner, som i dag har naturgas i nettet.

Vi ved også, at det går ganske godt med afsætningen til fjernvarmeværker, til blokkcentraler, til individuelle kunder inden for erhvervslivet, og vi har på det seneste set, at et antal – ikke noget stort antal – meget store kunder inden for kategorien industri og gartneri også har tegnet kontrakt.

Jeg vil ikke hermed sige, at der er en sådan fremfart i afsætningen, at vi kan være tilfredse med det, slet ikke. Men i forhold til tidligere situationer, hvor vi har diskuteret først og fremmest afsætningsproblemet, må det konstateres, at der i de seneste måneder er sket nogle ubestridelige fremskridt såvel med hensyn til forståelsen af afsætningens problemer og filosofien bag salgsindsatsen